20.03.2014 г. / 20:55:18

Вяра

03.04 по еретическия, †21.03 по църковния календар - Св. Кирил, епископ Катански. Св. Тома, архиепископ Константинополски. Св. преподобни Яков Изповедник

Преподобният наш отец Иаков, епископ и изповедник (VIII-IX в.)

Свети преподобни Иаков. Фрагмент от стара грузинска миниатюра. Света Гора-Атон

Сведенията за свети Иаков Изповедник, с които разполагаме, са доста кратки и непълни. Знаем само, че като се стремял още от най-младите си години към подвижническия живот, той приел монашество и умъртвявал плътта си с постоянен пост и молитва.

Иаков много обичал да чете книгите на Свещеното Писание, преди което винаги очиствал ума си с молитва. Впоследствие той бил възведен в епископски сан.

При царуването на императора иконоборец Константин Копроним свети Иаков бил принуждаван да се отрече от иконопочитанието. Но той не се подчинил на нечестивите иконоборци, за което бил подложен на много мъчения - бил гонен, заточаван, измъчван с глад и жажда и претърпял още много други мъки. Посред страданията той предал светата си душа на Бога, заради Когото се подвизавал. А от Него приел Небесното Царство и се радва вечно на небесата.

Свети Тома, патриарх Константинополски († 610 г.)

Светият наш отец Тома, заради многото си добродетели и заради високия си разум и благочестие, бил поставен от преподобни Иоан Постник за дякон на Великата цариградска църква и при царуването на Маврикий бил назначен за сакеларий. А след смъртта на свети Иоан и на неговия приемник - блажения патриарх Кириак, при царуването на мъчителя Фока, Тома бил поставен за патриарх. Тома бил добър и мъдър патриарх, управлявал добре поверената му църква и грижливо пасял словесното Христово стадо. В дните на неговото патриаршество в Галатийската страна станало следното чудо. Веднъж по време на кръстно шествие и лития, когато се носели големи кръстове, в някои градове тези кръстове от само себе си, с чудна и неудържима сила започнали да се

клатят, удряли се един в друг и се изпочупвали. Когато слухът за това чудо се пръснал навсякъде, светият цариградски патриарх Тома повикал от тази страна при себе си свети Теодор Сикеот, мъж прозорлив и чудотворец, и започнал да го пита за това чудо и какво би трябвало да означава то. Свети Теодор отговорил, че чудото действително е станало, но отказвал да каже какво означава, твърдейки, че тази тайна не му е известна.

Тогава свети патриарх Тома паднал в нозете му и продължил да го умолява, и с това свое смирение убедил стареца да му открие бъдещето. Старецът казал, че кръстовете така сами се бутали, удряли и чупели един друг, като знак за бъдещи големи беди и нещастия, които ще сполетят Божията църква и Гръцкото царство - предизвикани както от външни, така и от вътрешни врагове. Отвън ще дойде голямо нашествие на варвари, а вътре в държавата ще настъпи разкол между християните и те ще започнат един другиго да се гонят и изтребват - и всичко това ще се случи скоро. Като чул това, патриархът се ужасил и помолил преподобния да се помоли за него на Бога, та Бог да вземе душата му, преди да настъпи предсказаното нещастие, за да не стане свидетел на тези страшни бедствия за Църквата. Не след дълго време, когато преподобни Теодор все още бил в Цариград при църквата на свети Стефан, патриархът се разболял и изпратил да известят за неговата болест на преподобния, който се бил затворил в една килия и пребъдвал в пост. Патриархът го молел да изпроси от Бога да му даде скорошна смърт. Свети Теодор отказвал да приеме молбата му, а блаженият патриарх Тома отново изпратил свои пратеници при него, като горещо го молел за същото, желаейки да се раздели с тялото си, преди очакваните беди да връхлетят върху църквата. Тогава преподобни Теодор, против волята си, изпълнил желанието на светейшия патриарх Тома, помолил се на Бога да му даде

смърт и изпратил да му кажат:

- Искаш ли да дойда при теб, или ще се видим там - пред Бога?

Свети Тома му отговорил чрез пратеника: “Не прекъсвай своето мълчание, отче; достатъчно ми е и това, което ми каза ти: там ще се видим пред Бога.”

И в същия този ден привечер свети патриарх Тома радостно се разделил с тялото си и отминал при Господа. Това станало в царуването на същия този Фока. След смъртта на Тома патриаршеския престол заел Сергий, дякон на Великата църква. В началото той бил правоверен, а после се развратил и станал началник на монотелитската ерес, която признавала една воля в Господа Христа. Тогава настъпило бедствено време за Църквата: разкол, разорение, гонения и изтезаване на православни от страна на еретиците. В това време, по Божие допущение, поради умножаването на ересите, започнала тежка война с персите, през която много области в империята били пленени и опустошени с огън и меч. Персите превзели Иерусалим, пленили честния Господен кръст и го отнесли в Персия. Така се сбъднали всички нещастия, които били предзнаменувани от споменатото по-горе чудо с кръстовете и предсказани от свети Теодор Сикеот. За да не ги види с очите си, светейшият патриарх Тома предпочел да умре, отколкото да остане жив, и по своя молба се сподобил с блажена кончина, преди да настъпи това страшно време. Той бил пастир на Христовата Църква в продължение на три години и два месеца, борел се ревностно срещу еретиците, като пазел православното учение и истинно почитал Христа, нашия Бог, на Когото, заедно с Отца и Светия Дух, е славата во веки. Амин.

Свети Кирил, епископ Катански (I-II в.)

Свети Кирил бил родом от Антиохия. Той бил ученик на апостол Петър и от него бил поставен за Катански епископ в Сицилия. Добре и богоугодно пасял той своето стадо, обръщал неверните в Христовата вяра и извършил много чудеса, от които ще спомена само едно. В тази местност имало извор, от който течала горчива вода; но светителят Кирил, като се помолил на Бога, превърнал нейната горчивина в сладост. Като видял това, началникът елин, който бил идолопоклонник, повярвал в Христа, а заедно с него повярвали и още много други. Достигнал дълбока старост, свети Кирил тихо и блажено починал и бил погребан с чест на този остров (Сицилия), като подава изцеление на тези, които прибягват към него.

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

buditeli.info © 2017